

PROTOCOL PER A L'ABORDATGE DE LES VIOLÈNCIES MASCLISTES I LGTBIAQ+ DEL MATADERO I EL JOVENT ALMACELLENC

LA LLAMBORDA ASSOCIACIÓ TRANSFEMINISTA - 2024

ASSOCIACIÓ JOVE

EL MATADERO

ASSOCIACIÓ JOVE

EL MATADERO

ÍNDEX

1. CONTEXT GENERAL	2
1.1. Com hem arribat a la creació d'aquest protocol?	2
1.2. Què és un protocol? I per què fer-lo?	3
1.3. Per què el protocol és entorn de les violències masclistes?	5
1.4. Per què les gestions són difícils en entorns d'associacionisme?	7
2. CONCEPTES, FORMES I ÀMBITS DE LA VIOLÈNCIES MASCLISTES	12
2.1. Conceptualització	12
2.2. Tipus de violència masclista	15
3. EL PROTOCOL	18
3.1. Conformació del grup de gestió	18
3.1.1. Parts implicades en una agressió	19
3.2. Detecció de violències masclistes, nivells de gravetat i mesures	20
3.2.1. Identificació de situacions de VM segons la gravetat	21
3.2.2. Agreujants	23
3.3. Criteris generals del procés	24
3.4. Accions segons la severitat de l'agressió	27
3.4.1. Detalls de les accions	28
3.5. Primeres reaccions de l'organització	30
3.6. Expulsions temporals i vetos	31
3.7. Rebuda, seguiment i tancament d'un cas	31
3.8. Procés de reparació de la persona que ha sigut agredida	32
3.9. Tancament i avaluació del cas	33
4. XARXA I RECURSOS	34

ASSOCIACIÓ JOVE

EL MATADERO

ÍNDEX

1. CONTEXT GENERAL

- 1.1. Com hem arribat a la creació d'aquest protocol?**
- 1.2. Què és un protocol? I per què fer-lo?**
- 1.3. Per què el protocol és entorn de les violències masclistes?**
- 1.4. Per què les gestions són difícils en entorns d'associacionistes?**

2. CONCEPTES, FORMES I ÀMBITS DE LA VIOLÈNCIES MASCLISTES

3. EL PROTOCOL

- 3.1. Conformació del grup de gestió**
 - 3.1.1. Parts implicades en una agressió**
- 3.2. Detecció de violències masclistes, nivells de gravetat i mesures**
 - 3.2.1. Identificació de situacions de VM segons la gravetat**
 - 3.2.2. Agreujants**
- 3.3. Criteris generals del procés**
- 3.4. Accions segons la severitat de l'agressió**
 - 3.4.1. Detalls de les accions**
- 3.5. Primeres reaccions**
- 3.6. Expulsions temporals i vetos**
- 3.7. Rebuda, seguiment i tancament d'un cas**
- 3.8. Procés de reparació de la persona que ha sigut agredida**
- 3.9. Tancament i avaluació del cas**
- 3.10. Seguiment del Protocol**

4. XARXA I RECURSOS

CONTEXT GENERAL

Com hem arribat a la creació d'aquest protocol?

Presentem aquest Protocol d'actuació davant les violències masclistes i les LGTBIQ-fòbiques. Aquest projecte ha estat dirigit i executat per la Associació transfeminista de Ponent La Llaborda. Aquesta associació neix el febrer del 2023 amb l'objectiu d'omplir el buit en el marc del feminisme a les terres de Ponent.

Aquest protocol és fruit d'una trobada entre dos membres de La llamborda i d'una de les associacions de joves d'Almacelles. A partir d'aquí s'inicia tot un projecte de anàlisi de les dues associacions de joves al municipi d'Almacelles pel tal de poder aprendre i millorar la gestió d'agressions vers les dones i gèneres no hegemònics i el col·lectiu LGTBIQ.

Les dues associacions de joves, El Matadero i Jovent Almacellenc viuen un seguit d'agressions al seu entorn i és en aquest moment en que s'adonen que no tenien suficients eines per afrontar-s'hi. Elles analitzen i demanen el servei de Punts Liles, però després d'algunes reflexions es posa de manifest que si els serveis d'atenció, prevenció i sensibilització entorn les violències masclistes i LGTBIQ-fòbiques, no tenen un protocol al darrere d'aquestes actuacions, pel que nosaltres analitzem, no tindria sentit.

És aquí on La Llaborda prepara un seguit de formacions on en total s'acaben executant unes trenta hores de formació especialment a un grup petit en representació de cada una de les associacions de joves, i tres d'elles en grup gran. Aquestes formacions han estat amb l'objectiu no només de conèixer el context actual en què es troben aquests joves d'Almacelles sinó també d'aprenentatges i debats al voltant de com actuar i detectar les violències masclistes i LGTBIQ en dos contextos: agressions internes entre membres de la mateixa associació i agressions en contextos de festa, habitualment d'oci nocturn, organitzats per les associacions en diversos espais..

Què és un protocol? I per què fer-lo?

Un protocol és un conjunt de regles, normes o passos específics que s'han de seguir en una determinada situació o context. Els protocols són dissenyats per aconseguir objectius específics, com ara garantir la seguretat, estandarditzar procediments, assegurar la coherència o aconseguir una interacció eficaç entre persones o grups.

Els protocols es poden trobar en molts àmbits diferents, com la salut, la tecnologia, la comunicació i molts altres. Per exemple, en el camp mèdic, hi ha protocols per al tractament de malalties específiques, procediments quirúrgics i gestió de pacients.

Aquests poden ser molt detallats o més generals, i sovint es creen per garantir la consistència, la seguretat i l'eficàcia en situacions que poden ser complicades o crítiques. Com ara pot ser la comunicació Interna: un protocol de comunicació interna ben dissenyat pot prevenir malentesos, confusions i rumors dins d'una organització. Això pot millorar la transparència i la col·laboració entre els membres de l'equip, en aquest cas entre i per a dues associacions de joves en un municipi.

És a dir, l'objectiu final d'un protocol és poder tenir una resposta ràpida i coherent on tothom sap quina és la manera apropiada d'actuar davant d'una agressió masclista o LGTBIQ-fòbica. Això permet una resposta més ràpida i coherent en temps de crisi.

Sovint ens trobem en situacions d'haver d'atendre agressions masclistes, on aquestes són difícils de gestionar de la forma més eficaç i curosa per tothom, pel lògica patriarcal en el que vivim i més en encara en contextos de poblacions petites, com ara Almacelles, on la rumorologia és una eina de destrucció. També s'hi suma que en contextos d'oci nocturn la música, el soroll, l'atenció de la gent, les mirades, l'espai, la foscor, són elements que dificulten fer una bona gestió de les agressions masclistes i LGTBIQ.

Per això, en espais on l'entorn se'ns escapa de les mans, tenir un protocol redactat amb rigor, on saber quines eines tenim, quines persones l'efectuaran i les

responsabilitats de cadascuna clares i consensuades prèviament, dona una marge de maniobra on després farà que el malentès anteriorment mencionat sigui menor o cap. I és que un protocol formal ressalta la seriositat del problema i el compromís de l'organització per prevenir i abordar aquestes agressions. També ajuda a augmentar la consciència sobre aquestes qüestions entre tots els membres de les associacions.

Per què el protocol és entorn de les violències masclistes?

Tornant als inicis de com va sorgir aquest protocol, la primer sessió, on hi eren la majoria de persones de les dues associacions, que vam fer des de La Llamborda va consistir en que cada persona havia d'escriure un moment de la seva vida en què s'hagués sentit agredida i hagués agredit. No va ser casual que els exemples de quan s'havien sentit agredides de gran part de les companyes de les dues associacions fossin de caràcter masclistes, la majoria en contextos d'oci nocturn i al seu poble.

Afirmem que no és casual ja que en un context com el que estàvem en què les dones blanques que hi érem, si pensàvem en situacions en què ens havien agredit, eren situacions de violències masclista. I és que el patriarcat és el que ens travessa com a dones i dones blanques en el context cultural, social i econòmic en el que estem.

La reflexió que vam fer al acabar la formació va ser que la redacció d'un protocol podria ser una per cada opressió que hi havia si volíem, però que estaven escollint les violències masclistes i LGTBIQ-fòbiques perquè són les que més travessen aquest grup de persones en aquest context ara mateix.

Per tant, crear protocols específics contra les agressions masclistes i LGTBIQ-fòbiques és essencial per diverses raons:

ASSOCIACIÓ JOVE

EL MATADERO

- **Acompanyament de les persones agredides:** Els protocols poden incloure passos per protegir les agredides i oferir-les suport. Això ajuda a les persones afectades a sentir-se més segures i protegides.

- **Responsabilitat i transparència:** Els protocols estandarditzen els passos a seguir i asseguren que totes les persones involucrades siguin responsables de complir amb aquests passos. Això pot evitar situacions on les agressions s'ignoren.

- **Educatives i formatives:** La implementació de protocols pot involucrar formació i educació sobre aquestes qüestions. Això ajuda a augmentar la comprensió general sobre les agressions masclistes i LGTBIQ-fòbiques i com prevenir-les.

- **Creació d'entorns segurs:** Un protocol ajuda a establir entorns més segurs i inclusius, ja que les persones saben que les agressions no seran tolerades i que hi ha un sistema per afrontar-les.

- **Dissuasió:** Saber que hi ha un protocol i conseqüències per les agressions pot dissuadir possibles agressors, i és una forma de posicionar-te socialment.

- **Drets i igualtat:** Tenir protocols contra aquestes agressions mostra el compromís amb els drets humans i la igualtat de totes les persones, independentment del seu gènere o orientació sexual.

- **Treball de les masculinitats:** Els protocols poden incloure accions pedagògiques per ajudar a construir masculinitats sanes i que els agressors es responsabilitzin de les seves accions i prenguin partit.

- **Millora de la cultura organitzativa:** Aquest tipus de protocols poden contribuir a transformar la cultura organitzativa, fent que sigui més feminista i inclusiva.

→ **Antipunitivisme:** Aquesta qüestiona el sistema penal i proposa alternatives a la pena. L'antipunitivisme es basa en la premissa que la pena és ineficaç per prevenir i que, de fet, pot tenir efectes contraproductius, com ara a la criminalització de les persones marginades.

És a dir, la pena no rehabilita a les persones que, per exemple, cometen delictes, sinó que les estigmatitza i les exclou de la societat. També argumenten que la pena és injusta, ja que afecta desproporcionadament a les persones pobres i racialitzades.

En lloc de la pena, per tant, es proposa la següent alternatives:

- La justícia restaurativa, que se centra en la reparació del dany causat a la víctima i en la reintegració de la persona que ha exercit una discriminació en la societat.
- La mediació, que consisteix en un procés voluntari en què la víctima i la persona que ha discriminat o agredit es reuneixen per intentar arribar a un acord sobre com reparar el dany causat.

En resum, els protocols contra les agressions masclistes i LGTBIQ-fòbiques són una eina potent per prevenir, abordar i canviar les actituds cap a aquestes qüestions. Ajuden a crear un entorn més segur, i transfeminista per totes les persones.

Per què les gestions són difícils en entorns d'associacionisme?

Com s'ha explicat fins ara, el protocol representa una eina en si mateixa. Tanmateix, el mètode que s'ha utilitzat per a la seva redacció, és a dir, el procés per arribar a concretar-lo, representa el punt fort d'allò que creiem armes (sí, armes) poderosíssimes: la deliberació i la consecució d'acords.

Podria semblar que dins les dues associacions i entre elles, emmarcades en un territori rural, un municipi que no arriba als 7.000 habitants, qualsevol

discrepància és fàcilment salvable. Amb tot, malgrat que les gestions d'un grup social reduït poguessin ser més àgils que les desenvolupades en grups nombrosos, cal guardar-se d'asseverar afirmacions essencialistes, més encara, quan discutim entorn de realitats que no estan viciades per codis i maneres de fer determinats.

Defensar el contrari significaria pensar que els espais i les persones de fora dels moviments declaradament polititzats –encara que intencionalment organitzats– són homogenis i assumir que l'experiència al marge de les modes i tendències majoritàries és poc profunda. Al cap i a la fi, la identitat grupal es conforma d'un reguitzell d'exemples i expressions individuals, cadascuna amb les seves particularitats: històries de vida, bagatges, predisposicions i condicionants.

No parlem, aquí, de consensos, els reservem per altres converses i textos. Quan diem deliberar, ens referim a la tasca de pensar unes idees o fets des de diferents punts d'abordatge, exposar-los enfront dels altres per tal de decidir col·lectivament com ens afecta i en quina mesura, de quina manera apropem posicionaments, què és equitatiu i què no i, sobretot, què articulem a partir del fet. I ho fem per responsabilitat i supervivència, tot i trobar-nos en desacord amb algú amb qui potser tenim amistat. O per contra, quan ens hem de situar davant d'algú (individu o grup) amb qui solem estar en desacord. En qualsevol dels dos casos, l'abordatge i la resolució es compliquen.

El conflicte forma part de la vida i les relacions; en comunitats petites, cal parlar compte amb alguns elements que prenen major importància que en espais participatius grans.

- **Proximitat i coneixement mutu**

En entorns on els membres es coneixen de forma estreta, la informació d'una agressió s'entorpeix per diferents causes. La part agredida pot sentir-se reticent a denunciar públicament qui l'hagi agredit; vulnerable a possibles represàlies o a la pèrdua de suport social, ja que és comú l'existència de vincles forts i de llarga durada o les relacions d'estima i complicitat entre les parts, o entre alguna de les parts, i l'associació o altres membres de la comunitat. Aquesta proximitat complica la gestió dels conflictes, perquè, qui hagi de mediar, s'ha de mantenir

amb la ment oberta, ha de manejar les relacions personals preexistents i evitar que les tensions es propaguin.

- **Manca de confidencialitat**

Garantir la confidencialitat en un entorn on es coneix tothom, és una tasca pràcticament inassolible. Formar part d'un grup de gestió d'agressions, de qualsevol de les parts, suposa experimentar preocupació pel risc de filtracions d'informació o de rumors, la qual cosa pot dissuadir de buscar ajuda, acceptar l'assenyalament, minar les relacions de confiança o inclús de participar-hi com a part medidora. És, sense cap mena de dubte, un repte que cal acceptar i que, si partim de l'enxarxament real, d'un posicionament de suport i respecte col·lectiu i s'ha fet, prèviament, una tasca de mostrar a l'entorn quin és l'enfocament, esmorteix substancialment les pors a la vulnerabilització i el càstig.

- **Pressió social**

Les expectatives comunitàries solen exercir una gran pressió sobre les dues parts, però, especialment, la part agredida i qui es manifesti obertament al seu costat. L'estigma associat a l'acció d'evidenciar una agressió, amb freqüència, inhibeix les accions destinades a afrontar el conflicte i serveix de mecanisme silenciador. I també ho pot ser encarar les agressions des de la justícia restaurativa, que pot entendre's com una mostra de fluïdesa vers la part agressora. De totes maneres, encara que sigui desgastant, habitar espais petits possibilita fer arribar el nostre discurs d'acord amb la visió que hàgim pactat anteriorment (no les actuacions específiques de la gestió), com a col·lectiu, a la resta de la comunitat. Fer-ho és un acte pedagògic que ajuda a trencar amb l'imaginari dicotòmic.

- **Cohesió comunitària**

En aquests processos, es poden desencadenar tensions i fractures en la cohesió de la comunitat, sobretot quan les persones implicades mantenen forts lligams personals amb altres membres. La gestió dels conflictes en aquest context pot

posar a prova la solidesa de les relacions comunitàries i conduir a ruptures duradores en les interaccions personals. Un dels fenòmens més comuns és que la persona que assenyala una agressió, qui es col·loca al costat de la part agredida o aquest a última, acabin per abandonar l'espai o, fins i tot, el territori. Estandarditzar col·lectivament les accions que es duran a terme donat el cas en un clima distès, desvinculat del punt àlgid de conflictivitat, és la forma més eficient de marcar la línia a seguir i mantenir les relacions intergrupals i personals.

- **Creació de bàndols**

La creació de bàndols o faccions dins d'un nucli participatiu com a resultat de les agressions té més presència de la que ens agradaria reconèixer. Aquest fenomen apareix quan les parts implicades s'alienen entre si i es formen grups que prenen partits contraposats i pot tenir conseqüències negatives en la convivència, per tant, és un desafiament al qual, possiblement, hàgim de fer front. A què hem de prestar atenció?

1. **Divisió de la comunitat:** la formació de bàndols pot dividir la comunitat i accentuar tensions interpersonals. Aquesta divisió pot afectar la cohesió i dificultar la col·laboració i el diàleg constructiu entre els membres.
2. **Polarització de les opinions:** el distanciament dona lloc a la polarització de les opinions i actituds, amb una tendència a accentuar-les i a representar-nos cada cop més intolerants cap a qui no comparteix el mateix ideari.
3. **Impacte en el bon govern i la presa de decisions:** interfereixen en el bon funcionament de l'associació, dificulta la presa de decisions col·lectives eficaces.
4. **Efectes sobre el clima emocional:** es genera un clima emocional tens i hostil dins de la comunitat, amb un impacte negatiu en el benestar emocional i la salut mental dels membres.

Per abordar aquesta qüestió, cal promoure el diàleg obert entre les parts implicades del grup (no les afectades directament) i una cultura de respecte a les persones, però tolerància zero amb les seves opinions i actuacions quan siguin

discriminatòries. Establir conjuntament quines són les línies vermelles de l'associació ens servirà si detectem indicis de la divisió.

CONCEPTES, FORMES I ÀMBITS DE LA VIOLÈNCIES MASCLISTES

Conceptualització

La violència masclista és un concepte que ha influenciat històricament la configuració de les estructures econòmiques, socials, polítiques i culturals. No es tracta de fets puntuals i aïllats, sinó d'un conjunt de pensaments i emocions negatives que condueixen a creences estereotipades i prenen la forma d'actituds i comportaments opressius, discriminatoris i perjudicials per a les dones, les identitats dissidents i no normatives.

El compendi de pensaments i accions no podrien arrelar-se en nosaltres i materialitzar-se si no disposessin d'una base que les permetés i les promocionés; una estructura social i política, el patriarcat, que facilita i promou la dominació masculina vers la resta de manifestacions de gènere.

El patriarcat és també una ideologia que fa ús de mecanismes i lògiques pròpies, es converteixen en normes i perpetuen la subordinació en instaurar-se en les institucions. Tanmateix, opera dins un marc més ampli, dit d'una altra manera, s'articula i alimenta d'altres esquemes d'organització social: el capitalisme i el racisme. Segons els privilegis que se'ns hagin atorgat, quan parlem d'aquestes tres estructures en abstracte, podem arribar-les a comprendre com una qüestió deslligada de nosaltres mateixes, aquest fet pot traduir-se en la negació de la nostra participació en la perpetuació de diverses discriminacions. D'altra banda, poden resultar tan inamovibles que se'ns dificulta copsar-ne les afectacions que tenen en la vida material de les persones. Per aquest motiu, en fem un breu repàs.

a) Patriarcat

El **patriarcat és un sistema de dominació** que col·loca els homes en una posició

de poder i control, limitant les oportunitats i drets de les dones i a tot el col·lectiu LGTBIQ+. Aquest fenomen es manifesta a través de diferents estructures. En primer lloc, **socials**, com les expectatives sobre els rols de gènere d'adherir-se a uns comportaments i funcions específiques segons el sexe amb què hagi nascut, o la violència de gènere (i en general), essent els homes qui exerceixen major mesura tals actes contra les dones, i contra altres homes. En segon lloc, **econòmiques**, com la bretxa salarial i la manca d'oportunitats d'accés, permanència i ascens laboral, així com la divisió sexual del treball. I, en tercer lloc, **culturals**, amb la manca de representació adequada de les dones i identitats de gènere dissident en mitjans de comunicació, en els llibres de text o a les nostres organitzacions. Així com els cànons de bellesa imposats sobre l'aparença.

b) Capitalisme

El sistema **econòmic i social** capitalista es caracteritza per la **propietat privada dels mitjans de producció** i la cerca constant del **benefici individual**. Aquesta estructura condueix a **l'explotació de la classe treballadora**, on el valor produït supera amb escreix la compensació salarial, generant guanys que es concentren en els propietaris dels mitjans de producció, fet que promou una dinàmica de creixent **desigualtat entre les classes socials a causa de la plusvàlua**, protegint una elit que acumula riquesa mentre la majoria pateix precarietat econòmica. La **mercantilització** generalitzada **de la vida** quotidiana es manifesta en la comercialització de diverses esferes, des de **les relacions interpersonals fins a la natura**. En afegit, la **dedicació** aclaparadora al treball impulsa a la classe treballadora a buscar la mal anomenada **classe mitjana**, donant lloc a **l'alienació**. Més enllà de perpetuar **crisis econòmiques cícliques**, contribueix al **deteriorament ambiental** mitjançant la **sobreexplotació i l'extractivisme** de matèries primeres, especialment, en països de sud global.

c) Racisme

El racisme és un sistema opressor amb arrels en la **creença de la superioritat d'una raça sobre les altres**. Aquest sistema, transcendeix les actituds **individuals** i es present en les **institucions**; es manifesta a nivell **estructural**, amb polítiques que poden ser dissenyades per **afavorir o discriminar** determinades races,

establint **desigualtats sistemàtiques**. Les discriminacions resultants **afecten diversos àmbits de la vida**, com ara **l'accés a l'educació, l'ocupació, la salut i la justícia**, amb manifestacions tant subtils com explícites. I es tradueixen en prejudicis, estereotips i actituds discriminatòries envers grups **racialitzats**.

Com s'ha explicat, aquestes tres estructures es relacionen entre elles i deriven en fórmules de discriminació diversificades, des de les que gestiona l'administració: escoles, centres de salut, el sistema judicial, etc., fins a les relacions laborals o les dinàmiques relacionals. La normativització de tot l'engranatge serveix, a la vegada, per justificar, reproduir i perpetuar la violència patriarcal.

Les relacions de poder desiguals són el nucli de la violència masclista. Els rols es determinen, en primer lloc, pel sexe, els genitals visibles amb els quals naixem i, en segon lloc, pel gènere que ens és assignat segons els genitals amb què hàgim nascut, o aquella expressió de gènere en la qual ens reconeixem. Així mateix, sigui quina sigui la nostra expressió de gènere, la nostra orientació sexual també marcarà en quin esgrao ens trobem en la jerarquia, perquè totes les manifestacions que no corresponguin amb la norma establerta, especialment aquelles que trenquin amb l'hegemonia reproductiva i familiar, seran categoritzades com a secundàries i accessòries de la masculinitat. Això, però, amaga el fet que es perceben com una amenaça a l'ordre establert.

Si bé podem pensar que les societats han evolucionat encara, avui en dia, el rol masculí s'associa a la llibertat, la protecció, la producció i la generació de riquesa, mentre que el rol femení es vincula amb les cures i la reproducció. Tal fet comporta atribuir una condició de subalternitat vers les dones i altres identitats de gènere diferenciades de la d'home, especialment de l'home cisgènere.

Les persones que surten dels rols dictaminats per la norma tradicional són al punt de mira de la violència, que no es limita a l'abús físic, sinó que es dona també de formes més subtils com la discriminació, el control emocional, la pressió psicològica, la violència sexual, la bretxa laboral o la càrrega de les cures. L'acumulació incideix directament i indirecta en el desenvolupament dels drets, la igualtat d'oportunitats i les llibertats, ja que limita i impedeix l'elecció de

formes de vida, el moviment i l'ocupació de l'espai i la lliure expressió.

Tipus de violència masclista

En aquest apartat exposem una classificació general de les violències masclistes, considerant les diverses formes en què es manifesten en els contextos d'associacionisme. La compartimentació en diferents tipus de violències ens serveix per concretar-les, per forçar un exercici de comprensió que ens ajudi a identificar-les quan s'evidenciïn en el nostre dia a dia. Tot i això, ens adonarem que, en moltes ocasions es donen de forma simultània o que la línia que les separa és difusa. No obstant això, totes elles tenen un impacte significatiu sobre el benestar de les persones. En afegit, val la pena dir que, d'aquestes, se'n deriven conseqüències profundes i interconnectades. Podreu trobar exemples concrets en les taules del següent apartat.

Violència física

Implica l'ús de la força física per causar danys o lesions a una altra persona. En el context del protocol, és indispensable reconèixer com aquesta forma de violència s'utilitza per dominar, controlar i subordinar a una persona. Alguns aspectes rellevants de la violència física en aquest marc inclouen:

- **Agressions físiques directes o indirectes:** pot incloure cops, empentes, llançament d'objectes, escopinades, retenir, perseguir o qualsevol acte en què es faci ús del físic per infligir dolor o dany.
- **Armes o objectes perillosos:** per amenaçar o ferir a la víctima, augmentant el risc de danys greus o mortals.
- **Ús de drogues:** l'ús de substàncies psicoactives, com l'alcohol o les drogues, per sotmetre a algú a situacions de control i dominació. Es fan servir per anul·lar el consentiment i la resistència a una agressió, aprofitant la vulnerabilitat o la inconsciència.

Violència psicològica

Es caracteritza per l'ús de tàctiques verbals o no verbals, emocionals i psicològiques per exercir control, dominació i poder sobre una altra persona. Ho

podem veure quan s'infantilitza una persona o s'ignoren o es cancel·len les seves opinions durant la presa de decisions en una reunió. Tenen la finalitat de desqualificar, coartar, invisibilitzar, fer dubtar, invalidar o humiliar mitjançant discursos, mirades, gestos, expressions facials o corporals.

- **Desvalorització i menyspreu:** comentaris despectius, insults o crítiques constants que minimitzin l'autoestima i la confiança.
- **Amenaces i intimidació:** amenaces verbals o implícites per infondre por i inseguretat.
- **Manipulació emocional:** utilitzar les emocions d'altri per controlar les seves accions o decisions, com la culpabilització, la vergonya o la manipulació dels sentiments.
- **Aïllament social:** limitar o controlar les interaccions amb amics, familiars o altres suports socials, creant una dependència emocional de l'agressor.
- **Control i coerció:** exercir un control excessiu sobre les activitats, les decisions i la llibertat de la víctima, imposant les seves pròpies necessitats i desitjos.
- **Llum de gas:** negar o distorsionar la realitat de manera que es comenci a dubtar de la pròpia percepció dels esdeveniments, genera sentiment de confusió, contradicció i desorientació.
- **Apropiació d'idees:** es refereix a la presa o adopció d'idees, conceptes o pensaments o produccions d'altres persones sense reconèixer el seu treball o contribució, per augmentar el propi estatus a través de l'esforç d'algú altre.

Violència sexual

Es considera violència sexual totes aquelles accions i agressions enfocades a denigrar altri amb una implicació sexual, sigui amb l'ús de la força, manipulacions o xantatges. Poden cometre's tant de part de la parella com de desconeguts.

- **Agressió sexual:** ús de la força física, la coerció, l'engany, o la intimidació per aconseguir actes sexuals no desitjats. Aquesta forma d'agressió pot incloure des de tocaments a violacions (amb penetració o sense). És

important remarcar que poden efectuar-se dins d'una relació sexual desitjada en un inici. Per exemple, quan s'accedeix a mantenir relacions sexuals, però en el seu transcurs s'imposen pràctiques concretes no desitjades o denigrants, així com la retirada de mètodes de protecció.

- **Assetjament sexual:** comportaments no desitjats de naturalesa sexual, com comentaris, gestos, o tocaments. També l'exposició a escenes sexuals: exhibició de genitals o masturbació (o la seva gesticulació). Cerquen i creen un ambient de por, intimidació o pertorbació.
- **Revelar informació privada:** ensenyar o compartir imatges íntimes, sigui en persona o per les XS o bé explicar a d'altres persones les pràctiques dutes a terme amb la intenció d'humiliar o estigmatitzar. Fer sortir de l'armari a algú sense considerar els seus ritmes o preferències.

Violència econòmica (i material)

La violència econòmica es concreta en actes relacionats amb els diners i els recursos materials disponibles. En l'àmbit que tractem, ens podem referir tant a nivell interpersonal com intergrupals. Això és, en relacions entre dues persones, o entorn del poder d'una persona o grup sobre l'associació.

- Robatoris
- Préstecs no retornats
- Control, fiscalització i retenció dels ingressos
- Decisions unilaterals entorn de les despeses col·lectives
- Desviacions indegudes de partides pressupostàries

No considerar els mitjans materials o la situació socioeconòmica de les participants de l'associació per possibilitar la inclusió de les persones als espais assemblearis, també és una forma de discriminació. Cal tenir en compte que les persones que es veuen forçades a treballar de forma precària, a destinar gran part del seu temps a la feina o aquelles que s'han de fer cura de persones dependents, tenen més dificultats a l'hora d'implicar-se en activitats, sobretot, aquelles que comporten responsabilitats.

El control de l'economia i els recursos suposa un gran poder, per tant, cal revisar

periòdicament qui l'exerceix, i diversificar les funcions i el coneixement.

Violència ambiental

Aquest tipus de violència busca generar control i dominació i es materialitza per la creació d'un entorn o context intimidatori o amenaçador mitjançant la destrucció o la manipulació de l'entorn físic. També te a veure amb l'aïllament de la persona i la destrucció de les seves relacions socials.

- Donar cops a les parets o mobles
- Trencar, cremar o llançar objectes per atemorir o per trencar-los
- Posar música molt alta o fer soroll per tal d'incomodar o impedir el diàleg
- Maltractar les persones o animals a qui s'estima

EL PROTOCOL

En les organitzacions assembleàries, on es fomenta la participació democràtica i la presa de decisions col·lectiva, és essencial establir mecanismes efectius per a la gestió de conflictes. Aquesta importància es multiplica quan considerem la necessitat d'aplicar protocols específics per abordar les agressions masclistes.

Per assegurar la implementació i el seguiment adequats del protocol, és necessari establir un grup de gestió permanent integrada per un equip de persones sensibilitzades en el camp de les violències. Aquest grup de gestió tindrà la responsabilitat de supervisar el desenvolupament del protocol, implementant les mesures de prevenció i detecció especificades, així com d'atendre i gestionar les comunicacions relatives a possibles casos de violència.

Conformació del grup de gestió

Primer de tot poder aclarir que tot i que el present protocol és conjunt de les dues associacions, s'ha acordat que:

- Cada associació crearà el seu propi grup de gestió quan hi hagi agressions masclistes o LGTBIQ+.

- Que només en casos on hi hagi consentiment per les dues parts, podrà formar-se un grup de gestió conjunt de les dues associacions.

Les característiques de preferència per a la conformació del grup són les següents:

- Coneixement en profunditat del Protocol
- Paritat de gèneres (mixticitat)
- Capacitació de les integrants en clau feminista
- Possibilitat i voluntat de reunir-se periòdicament i sistemàtica
- Sempre que sigui possible, s'evitaran aquelles persones que tinguin forts lligams amb les parts implicades
- Quan ho creguin convenient, demanaran ajuda o assessorament a entitats o agents externs

Les seves funcions:

- Fer incidència en l'organització entorn de la sensibilització de les violències masclistes i LGTBI-fòbiques
- Rebre els avisos sobre agressions i gestionar-los
- Escoltar amb obertura el relat de la part agredida
- Activar el protocol
- Identificar totes les parts implicades en l'agressió
- Proposar mesures temporals a la part agredida i la part agressora mentre s'engega el procés
- Reunir-se amb les parts i investigar el cas
- Mantenir comunicació amb les parts, especialment amb la part agredida durant tot el procés
- Identificar, juntament amb la part agredida el tipus de violència, la gravetat i les mesures que s'hagin de prendre
- Garantir l'aplicació de les mesures i fiscalitzar la resta de membres de l'organització per tal que així sigui
- Decidir i comunicar, en la forma que es pacti, la informació que es derivi del cas a la resta de l'organització
- Informar de canvis i mesures a totes les parts

- Fer seguiment, tancament i avaluació del cas

Parts implicades en una agressió

En una agressió, les parts implicades poden variar segons la naturalesa i el context d'aquesta, però generalment es poden identificar les següents:

- **Persona agredida** (o persones)
- **Persona agressora** (o persones)
- **Entorn proper:** pot incloure companys, amistats, familiars, etc. Les persones o grups que, tot i no estar directament implicades, afecten a la gestió o es veuen afectades d'alguna manera. En aquest grup hi trobarem, en molts casos, testimonis o informants.
- **Mediadors:** les persones que intervenen en el conflicte per facilitar la comunicació, la negociació i la resolució de diferències entre les parts.

En afegit, podem trobar-nos amb **persones externes** que hagin presenciat l'agressió, que formin part de la comunitat o l'organització, que coneguin particularitats de la situació o de les parts directament implicades. A més a més, poden implicar-s'hi **actors externs**, com els provinents de l'àmbit institucional: policia, justícia, salut, centres educatius, etc. També altres professionals: tècniques, assessores o formadores.

Per una altra banda, hem de tenir en compte la **informació de l'espai** on es dona l'agressió i atendre els factors específics. Dit d'una altra manera, amb indiferència de les conseqüències que causi una agressió, podem comprendre-la millor si coneixem les especificitats de l'espai on ha passat i fins quin punt o de quina manera haurem de prestar atenció a factors previs i posteriors que manifesti qualsevol de les parts. No és el mateix una agressió en els lavabos d'una festa nocturna (fosc, soroll, amagatalls, alcohol, etc.), que de dia al costat del grup d'amistats (visibilitat, suport mutu, possibilitat de més testimonis i en millors condicions, etc.); tampoc si es dona dins una casa de forma contínua (privacitat, cronificació, vergonya, etc.), que esporàdicament en les reunions de l'organització (públic, aliances, supervisió grupal, etc.).

Identificar totes les parts implicades en una agressió és part d'un procés de gestió

efectiva, ja que permet entendre millor els factors que l'afecten, les dinàmiques, les preocupacions i les possibles vies de resolució.

Detecció de violències masclistes, nivells de gravetat i mesures

Per a identificar les violències masclistes s'han elaborat un seguit de mesures que s'adaptin a la gravetat de l'agressió. A continuació es presenta una classificació de situacions de violència masclista (VM) segons la seva gravetat, juntament amb les mesures a prendre i els agreujants que s'han de tenir en compte.

Identificació de situacions de VM segons la gravetat

Aquest quadre respon al segon objectiu del protocol: identificar i detectar les violències masclistes dins de les associacions. S'han organitzat els tipus de violència més comuns en les associacions segons les mesures correctives que s'han de prendre en cada cas. S'han classificat en tres nivells de gravetat, subjectes a diversos agreujants. El quadre permet identificar les situacions d'agressió masclista segons el tipus de violència exercida i orientar les mesures a prendre pel grup de gestió

Cal tenir en compte:

- Les agressions del quadre es classifiquen de forma separada. En cas de ser simultànies i reiterades, s'han d'aplicar els agreujants corresponents.
- El quadre recull les situacions més comunes, però poden existir casos de VM no identificats.
- El quadre és una eina inicial per a la prevenció, detecció i abordatge de les violències masclistes dins de les associacions.

El quadre s'ha construït a partir del Protocol de Moviments Socials de Sabadell (2015).

TIPUS DE VIOLÈNCIA	NIVELL 1 MESURA 1	NIVELL 2 MESURA 2	NIVELL 3 MESURA 3
VIOLÈNCIA PSICOLÒGICA	Insultar, anomenar-la amb adjectius degradants	Fer xantatge Escridassar	Amenaces de suïcidar-se per controlar-la Amenaces de mort
	Menysprear Ridiculitzar	Desautoritzar / desacreditar Fer burles o bromes sexistes	
		Immobilitzar Donar cops de peu Envaïr espai Parlar a prop, de forma intimidadora Agafar amb força Donar empenyes	Donar cops de puny Mossegar Asfixiar Fer patades Immobilitzar?
VIOLÈNCIA FÍSICA			
	Bavós Mirrada lasciva Comentaris lascius	Explicar intimitats sexuals	Violació (no només penetració) Exhibicionisme sexual Tocaments sexuals no desitjats Pressionar a practicar sexe no segur
			Xantatge sexual
VIOLÈNCIA AMBIENTAL	Colpejar portes, taula o altres objectes Imposar alcant la veu Demanar diners i no tornar-los	Torencar, colpejar fort o llançar objectes Amagar objectes personals Robar petites quantitats de diners	Cremar objectes Fer mal a persones que estima Controlar i retenir els ingressos econòmics
VIOLÈNCIA ECONÒMICA	Revisar el moneder continuament Protestar continuament per l'ús que fa dels diners	Aprofitar la desigualtat econòmica per imposar el seu criteri Fer xantatge econòmic Robar grans quantitats de diners	Endeutar o posar en situació d'endeutament la persona en benefici prop Posar béns conjunts al nom d'ell Obligat a deixar la feina remunerada

Agreujants

Un **agreujant** és un element a considerar a l'hora d'avaluar la gravetat de l'agressió i que accentua la situació o acció de violència masclista. Aquests ens aportaran arguments objectius per a la presa de **decisiones** sobre les **mesures** a aplicar sobre l'agressor. En resum, un cas de nivell 1, amb **factors agreujants** passa a nivell 2. I un cas de violència 2, amb **factors agreujants** passa a nivell 3. I dins del nivell 3, si s'ha establert una **expulsió temporal**, amb **factors agreujants** pot passar a ser definitiva (caldrà fer-ne una valoració per part dels agents encarregats de resoldre el cas).

AGREUJANTS	DEFINICIÓ
Reiteració, freqüència i cronicitat	Quan una agressió es repeteix o es manté en el temps.
Negació del problema o excusar-se en altres motius.	L'agressor nega les evidències de violència en els avisos que es duen a terme, o no reconeix els actes de violència com a propis i com una manera de relacionar-se sinó com a conseqüències d'altres factors, com per exemple de l'ús de drogues o alcohol.
Antecedents d'agressió	Ja hi ha el coneixement de l'existència d'una o més persones agredides.
Combinació de diferents formes de violència	L'ús simultani o combinat de dues o més violències.
Trencar el pacte de confidencialitat	Davant d'un avís per part de les persones que gestionen la situació de violència, no respectar el pacte de confidencialitat plantejat.
Establir aliances	Buscar protecció o aliats i causar posicionament en contra la persona agredida.
No acceptar el protocol	Davant els avisos i/o les mesures no acceptar-les.
Violència psicològica pública	Humiliacions i coaccions públiques.

Criteris generals del procés

Hi ha diversos criteris transversals al procés que s'han de complir en tots els casos per garantir que s'està duent a terme un procés just i resolutiu:

Confidencialitat:

- La persona que denuncia una situació de violència ha de tenir garanties que el procés es fa preservant el seu dret a la intimitat. La confidencialitat consistirà en garantir que el cas no es fa públic a nivell general.
- En cap cas sortirà el seu nom enlloc, ni es faran públics els fets concrets.
- Es farà el possible perquè el nom de l'agressor no es faci públic, principalment en els casos de mesures 1 o 2.
- En el cas de les mesures 3, es valorarà la conveniència de fer-ho públic en funció del risc valorat (tant per l'agredida que ha denunciat com per a la resta de dones).
- Les úniques persones que podran estar al corrent dels fets són les que estiguin al grup de gestió.
- A banda de la Comissió, les úniques persones que seran coneixedores de les mesures que es prenguin amb la persona agressora que hagi comès una agressió, seran aquelles que es consideri que són claus per l'èxit del procés.
- Hi ha d'haver un compromís explícit per part de totes aquestes persones involucrades en el procés que compliran amb l'acord de confidencialitat.
- Les associacions (El Matadero i el Jovent Almacellenc) adherits al present protocol es comprometen a garantir la confidencialitat en tots els casos, i que prendran mesures en cas que algun dels seus membres l'incompleixin.
- En aquelles situacions que, per qüestions alienes al procés, determinada informació s'hagi fet pública, si a partir d'aquí es genera una demanda de més informació per part de qualsevol col·lectiu o persona/es a la Comissió que gestioni el cas, l'única informació que transcendirà seran les mesures preses per la Comissió, però en cap cas s'entrarà a exposar ni valorar col·lectivament els fets.

Proporcionalitat:

- Les mesures que es prenguin han de ser proporcionals als fets ocorreguts. Això garanteix que aquestes mesures són justes per tothom, s'ajusten a les necessitats del cas, i donen resposta i reparen la situació de violència.
- En la revisió de cada cas es farà servir la taula del present protocol per veure quines mesures s'apliquen en funció dels diferents graus de gravetat de violència.
- En els casos lleus (1) i greus (2) de violències masclistes, a l'hora de prendre mesures es vetllarà per adaptar-se al ritme i voluntat de la persona agredida.
- En casos molt greus de violències masclistes (3) es pot actuar d'ofici (malgrat la persona agredida no vegi clares les mesures) si s'avalua que hi ha risc per l'entorn de les dues associacions.

És a dir, independentment que hi hagi consentiment exprés de la persona afectada, sempre que el grup de gestió, detecció, actuació i seguiment tingui coneixement d'una situació d'agressió, haurà d'actuar adoptant mesures preventives, correctores i protectores; alhora que farà un seguiment acurat de la situació i de la seva evolució.

Sempre que la manca de consentiment exprés impedeixi l'activació del protocol, el grup de gestió de treball haurà de deixar constància del coneixement de la situació, de la negativa de la persona afectada i de les accions preventives, correctores i protectores que ha emprès.

A continuació es presenten alguns exemples de possibles actuacions que no requereixen consentiment exprés de la persona afectada:

- Oferir recursos d'atenció psicològica i legal a la persona afectada.
- Establir una xarxa de suport a la persona afectada.
- Reestructuració organitzativa, per tal de separar persones involucrades.
- Reforçar el missatge de rebuig a aquest tipus de conductes per part

de les dues associacions i tornar a realitzar una campanya de difusió del protocol.

- Realització d'accions de sensibilització específiques en l'entorn en què s'hagi donat la situació d'agressions masclistes i LGTBIAQ+.
- Realització d'un estudi de detecció de risc d'agressions en l'entorn en què s'hagi donat la situació.
- Programació d'accions d'entrenament assertiu i d'afrontament i resolució de conflictes, adreçades al conjunt del col·lectiu en què s'ha donat la situació de VM.
- Programació d'accions que potenciïn els mecanismes de cura entre les persones que integren el col·lectiu en què s'ha donat la situació de VM.

Ritme i voluntat de la persona agredida.

- Es vetllarà per seguir un procés que s'ajusti a les necessitats i al ritme que la dona necessiti i vulgui seguir.
- El procés l'inicia la dona, i la dona és qui decideix si vol estar en el procés i en quina mesura.
- En qualsevol cas, la comissió encarregada de l'avaluació, gestió i seguiment del cas haurà d'anar informant a la dona dels passos que es facin.
- Aquesta informació que s'anirà traspasant serà genèrica sobre com evoluciona el procés i les mesures que s'han consensuat.
- No s'entrarà en explicar fets concrets que hagin aparegut en el seguiment amb l'agressor.
- El procés també pot iniciar-se a petició d'una tercera persona (propera a la dona, o bé que hagi presenciada alguna situació conflictiva), però només es tirarà endavant si ho vol la dona (sobretot en els casos molt greus (3)).

Accions segons la severitat de l'agressió

Volem posar en relleu que qualsevol de les mesures que s'indiquen parteixen de

la voluntat de millora col·lectiva. El que necessitem les associacions és créixer amb bases sòlides, generar espais on puguem equivocar-nos amb la seguretat que qui està al nostre costat tindrà la confiança d'advertir-nos i acompanyar-nos si errem. Al que aspirem no és a haver de fer fora ningú, sinó a que tothom tingui l'oportunitat i la llibertat de formar part de l'espai comunitari sense vulneracions. A continuació es detallen les accions que es prendran segons el nivell de severitat, basant-se en la taula de l'apartat anterior.

NIVELL 1 - MESURA 1

Admonició:

- Es dialoga amb l'individu, exposant-li la situació i contextualitzant la gravetat dels seus actes.
- Se li informa que s'inicia un període de vigilància de tres mesos de durada.
- Sensibilització: l'individu ha de demostrar proactivament que està treballant per modificar la seva conducta i evitar que els fets es repeteixin.

NIVELL 2 - MESURA 2

Amonestació contundent:

- Es dialoga amb l'individu de manera contundent, exposant-li la situació i contextualitzant la gravetat dels seus actes.
- Se li informa que s'inicia un període de vigilància d'un any de durada.
- Separació d'espais: s'evitarà la presència de l'individu en els espais que la persona agredida sol·liciti.
- Treball personal: assistència a serveis o professionals especialitzats en masculinitat i violències de gènere per treballar específicament en la seva conducta.

NIVELL 3 - MESURA 3

Expulsió temporal i treball personal

- En el cas d'expulsió temporal, la durada mínima serà d'un any, període en què es reavaluï la situació.
- Expulsió d'espai definitiva: En cas d'expulsió definitiva, es notificarà als socis i les sòcies de les dues associacions d'Almacelles.

Detalls de les accions

Advertència:

- Es tracta d'una advertència, que pot ser suau (nivell 1) o contundent (nivell 2).
- Es dialoga amb l'individu per exposar-li i contextualitzar la gravetat dels seus actes.
- Se li informa que, a causa del seu comportament abusiu, s'inicia un període de vigilància durant el qual ha de demostrar un canvi positiu en la seva conducta.

Separació d'espais:

- L'individu pot tenir vetada l'entrada als llocs que la persona agredida sol·liciti.
- En qualsevol situació en què l'individu i la víctima puguin coincidir, es prioritzarà la presència d'ella.
- El concepte d'espai inclou tant l'espai físic (casal, xerrades, jornades formatives, manifestacions, etc.) com l'espai virtual (grups de WhatsApp, correu electrònic, etc.).

Treball de deconstrucció:

- Tractament introspectiu per abordar de manera profunda les formes de fer i de relacionar-se en clau de gènere.
- Ha de ser dut a terme per serveis o professionals especialitzats en el repensament de la masculinitat i en l'abordatge de casos d'homes que han tingut relacions abusives, com ara El Taller de masculinitats, o Fil a l'Agulla.

Alguns consells de com actuar davant d'un cas d'agressió masculista.

- Si detectem que una dona, identitat dissident, o algú del col·lectiu LGTBI pot estar patint una situació de violència, intentem generar un clima de confiança i confidencialitat.
- Si s'acosta per parlar, l'escoltem sense emetre judicis, sense posar en dubte la seva interpretació dels fets viscuts, intentant fer-li perdre la por per haver revelat la situació viscuda. Sempre intentarem actuar amb calma i assertivitat.
- És important expressar-li que la violència en les relacions humanes mai no està justificada. Dir-li clarament que no és culpable de la violència soferta.
- Li preguntarem si té alguna persona de confiança que conegui la seva situació i si vol que avisem a algú.
- També li facilitem tots els recursos i contactes disponibles al nostre abast (targetes, telèfons...)
- En el cas que demani suport directe urgent, ens posarem en contacte amb els serveis especialitzats de referència.
- És ella qui ha de prendre les seves decisions i marcar el temps de les accions que vol dur a terme, no nosaltres.
- No li donarem falses esperances ni li direm que tot s'arreglarà fàcilment.
- Pots acompanyar-la al Punt Lila o apropar-te al personal de l'organització.

Tingues clar que...

- Només la persona agressora és responsable de la violència que ha exercit.
- Estar sota els efectes de l'alcohol o d'altres substàncies no el justifica ni l'excusa de l'agressió.
- "NO" és "NO", sempre.
- S'ha de respectar fins a on vol arribar l'altra persona en la relació: Si primer dic "SÍ" i després dic "NO", és "NO". Si dubto, és "NO", NOMÉS "SÍ" és "SÍ".

Primeres reaccions de l'organització en cas d'agressió en el context de festa

Després d'alguns debats amb les dues associacions, vam arribar a les conclusions següents:

Supòsits en què SÍ que S'AVISA a la festa

- En cas que hi hagi hagut qualsevol agressió de nivell 1.
 - ◆ Es posa la falca.

Supòsits en què SÍ que s'ATURA la festa

- En cas que hi hagi hagut qualsevol agressió de nivell 2.
 - ◆ Reacció: es puja a l'escenari i és diu que hi hagut x tipus d'agressió.
 - ◆ Acte seguit és posa la falca.
 - ◆ És demana suport a les persones del Punt Lila.

Supòsits en què SÍ que es pot CANCEL·LAR la festa

- En cas que hi hagut una agressió de nivell 3 de caire sexual o físic.
 - ◆ Reacció: Un cop la persona agredida estigui en un espai segur i fora del context de festa, una persona pujarà a l'escenari i comunicarà el tipus d'agressió que ha passat, i el motiu pel qual es para la festa.
 - ◆ Es posa la falca acte seguit.
 - ◆ Quan es tingui tota la informació, amb un màxim de 48 h es farà un comunicat per xarxes com s'ha fet anteriorment.
 - ◆ Es demana suport a les persones del Punt Lila.

Tots aquest supòsits són modificables amb el pas del temps però no es podran modificar en el moment de l'agressió.

També, aquest consens, passa per avisar als músics i participants de la festa de l'existència d'aquest protocol i que a les persones que estiguin en els espais que organitzi alguna de les dues associacions també se'ls aplicarà aquest protocol. Per

tal d'avisar, en el moment d'enviar el contracte als músics, se'ls adjuntarà aquest protocol pel tal que entenguin que estaran acceptant aquestes mesures en cas d'agressió.

Expulsions temporals i vetos

Des de l'associació de joves d'Almacelles i el Casal El Matadero, apostem per una justícia restaurativa, tot així no descartem el veto o l'expulsió temporal com a eina per separar espais i protegir el benestar i la salut mental de la persona agredida.

Per això, tot l'espai El Matadero que és el principal espai on es duen a terme les activitats, tot i que és un espai cedit per l'Ajuntament d'Almacelles, i per tant un espai públic, segons la Llei Llei 11/2009, de regulació administrativa dels espectacles públics i les activitats recreatives, no es pot vetar una persona per una agressió masclista comesa en el passat sense que hi hagi un procés legal, i una sentència favorable cap a la persones que ha agredit. Però sí que es pot expulsar de l'espai una persona que agredeixi.

Tipus d'expulsions temporals:

- Separació des espais físics (assemblees, festes, rocòdrom, etc.)
- Donar de baixa com a persona sòcia.

Rebuda, seguiment i tancament d'un cas

Aquesta taula proporciona les accions que es duen a terme en cadascuna de les fases del procés de tractament d'un cas de VM:

Fase	Accions
FASE I: Atenció i assessorament	<ul style="list-style-type: none"> - El grup de gestió activa el cas i crea la Comissió del Cas concret, l'únic òrgan coneixedor dels detalls del cas. - En un màxim de 3 dies laborables, designa la persona referent del cas, garantint un espai de seguretat per a la

	<p>persona agredida.</p> <ul style="list-style-type: none"> - La persona referent realitza una tercera trobada amb la persona agredida per assessorar-la, acompanyar-la en la redacció de la denúncia interna, ampliar el relat, recollir material probatori i informar sobre mesures protectores.
FASE II: Recollida d'informació	<ul style="list-style-type: none"> - Es fa una recerca exhaustiva dels fets per emetre un informe vinculant sobre el cas de violència i tipificar-la. - S'informa la persona denunciada dels fets i se li dona l'oportunitat de respondre. - Es poden citar testimonis preservant la confidencialitat.
FASE III: Resolució del cas	<ul style="list-style-type: none"> - Es redacta un informe vinculant amb les conclusions i propostes de mesures sancionadores i restauratives. - L'informe inclou identificació de les parts, resum dels fets, intervencions realitzades i evidències. - Es consideren circumstàncies agreujants les que s'ha nomenat anteriorment en l'apartat "agreujants".
FASE IV: Seguiment i avaluació del cas	<ul style="list-style-type: none"> - Es defineixen mecanismes de seguiment per fer seguiment del cas i de les mesures acordades. - Es poden abordar situacions o conflictes relacionats amb el cas que es puguin donar posteriorment dins la comunitat. - Es pot proposar i implementar mesures preventives per abordar actituds masclistes de manera col·lectiva.

Procés de reparació de la persona que ha sigut agredida

Les mesures restauratives són adaptades a les necessitats específiques de la persona agredida dins del marc de Jovent Almacellenc i el Casal de Joves El Matadero. Aquestes podrien incloure:

- Oferta de suport per a la creació d'una xarxa de suport i acompanyament, especialment en l'àmbit comunitari.
- Compensació dels costos econòmics relacionats amb l'agressió, amb la participació de Jovent Almacellenc o el Casal de Joves El Matadero, o fins i tot de la pròpia persona que ha causat l'agressió.
- Accés a suport social, psicològic o sanitari per ajudar a la recuperació dels danys soferts o altres formes de reparació del perjudici causat.
- Derivació a serveis especialitzats en processos de reparació, per exemple

SIE.

- Garantia d'un espai segur i no revictimitzant en cas de necessitat de contacte amb l'agressor per a la comprensió i expressió del dolor.

Procés de responsabilització de la persona que ha agredit

Reconeixement i presa de consciència de l'agressió comesa. Es dona l'oportunitat a la persona que ha causat l'agressió de passar per un procés de responsabilització, que implica reconèixer i prendre consciència de l'agressió i dels seus efectes negatius. Aquest procés també requereix identificar les situacions que permeten comportaments abusius o nocius i desenvolupar estratègies per evitar-los.

Tancament i avaluació del cas

Procés d'acció, cura i responsabilització comunitària

Comunicació i sensibilització a tota la comunitat. Quan la persona agredida estigui preparada, es comunica el cas a tota la comunitat de Jovent Almacellenc i el Casal de Joves El Matadero. S'ha de realitzar una tasca de sensibilització que reconegui la responsabilitat col·lectiva en la creació d'una cultura que no permet l'abús i adopti mesures preventives per canviar-la. Realització d'un procés de restauració amb els grups implicats. Es duen a terme cercles restauratius per abordar els conflictes i dolors causats pel cas i buscar una resolució i un tancament del procés de manera col·lectiva. Valoració, avaluació i seguiment del procés

- **Internament:** El grup de gestió, avalua el procés i permet compartir com s'han sentit els membres.
- **Amb la persona afectada:** Es realitza una trobada final per valorar com ha viscut tot el procés.

1. Seguiment i avaluació del Protocol

Per garantir l'eficàcia del Protocol del Jovent Almacellenc i el Matadero, és fonamental un seguiment continu i una avaluació periòdica. Aquesta tasca és responsabilitat del grup de gestió que coordina les accions i els processos amb tots els agents involucrats.

Mecanismes de seguiment: El seguiment implica verificar el compliment del Protocol i detectar desviacions durant la implementació. Es recull informació de les responsables de les accions i de l'equip humà de l'organització mitjançant fitxes, qüestionaris i altres mitjans. El grup de gestió realitza un anual del desenvolupament del Protocol.

Mecanismes d'avaluació: L'avaluació s'enfoca a valorar les intervencions realitzades dins dels diferents àmbits establerts en el Protocol. És responsable de l'avaluació de les mesures de prevenció i detecció, coordinant-se amb els agents implicats. L'avaluació de les mesures de recuperació i reparació en casos d'agressió és gestionada per la Comissió del Cas, que informa al grup de gestió un cop finalitzat el procés.

Extret de "Protocol contra agressions masclistes de Sostre cívic. Esberla, 2022. Pla i protocol per a la prevenció i abordatge de les violències masclistes i LGTBIQ-fòbiques" de Sostre Cívic.

XARXA I RECURSOS

→ Telèfon ICD Contra la violència masclista.

Tel. 900 900 120 – Atenció 24 hores –

→ Servei d'informació i orientació a la víctima del delictes

Tel. 900 121 884 – de dill. a div. de 8 a 22 hores

Correu: infovictimesdelicte.justicia@gencat.cat

→ Mossos d'Esquadra - Lleida

Carrer de Sant Hilari, 38 Tel. 973 70 00 50

ASSOCIACIÓ JOVE

EL MATADERO

→ **Guàrdia Urbana - Lleida**

Carrer Salmeron, 1 Tel. 973 70 06 00

→ **Centre d'Urgències d'Atenció Primària (CUAP)**

Av. Prat de la Riba, 56 Tel. 973 23 33 85

→ **Servei d'Emergències**

Hospital Universitari Arnau de Vilanova de Lleida

Av. Alcalde Rovira Roure, 80 Tel. 973 24 81 00 Servei d'Emergències

→ **Centre d'Atenció a la Salut Sexual i Reproductiva (ASSIR)**

Lleida: CAP Onze de Setembre: dijous a la tarda de 16 a 19 h

→ **Servei d'intervenció i atenció a les dones (SIAD)**

C/ Canyeret, s/n Tel. 973 054 800

Correu: siad@segria.cat

→ **Servei d'intervenció especialitzada (SIE)**

Rambla Ferran, 43, baixos Tel. 973246507 Correu: sielleida.bsf@gencat.cat